

04/03/2019

$f: E \rightarrow E$ εὐδομορφισμὸς τοῦ \mathbb{K} -διασπαστικού χώρου E καὶ

$\dim_{\mathbb{K}} E = n$

Ἐστω β : βᾶση τοῦ E καὶ $A = M_{\beta}^{\beta}(f)$. Τότε:

$P_f(t) = |A - tI_n| = (-t)^n + a_{n-1}t^{n-1} + \dots + a_1t + a_0 \in \mathbb{K}[t]$, καλεῖται

χαρακτηριστικὸ πολυώνυμο τοῦ f . Τότε $a_0 = |A|$

$P_f(t)$ τοῦ $P_f(t)$ στὸ σώμα $\mathbb{K} \equiv$ ἰδιότητες τοῦ f .

Για καθε ἰδιότητα λ τοῦ f : $V(\lambda) = \{x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n \in E \mid X = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}\}$

εἶναι λύση τοῦ ομαμένου συστήματος $(\mathcal{I}) : (A - \lambda I_n) \cdot X = 0$

Πρόταση: Ἰδιοδιανύσματα τοῦ f τα οποία αντιστοιχοῦν σε διαφορετικὲς ἰδιότητες τοῦ f εἶναι Γ.Α.

Ἀπόδειξη: Ἐστω $\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m$ ἰδιοδιανύσματα τοῦ f τα οποία αντιστοιχοῦν στις ἰδιότητες $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_m$ τοῦ f , ὅπου $\lambda_i \neq \lambda_j, 1 \leq i, j \leq m$. Θα δεῦξομε με επαγωγὴν στὸ m , ὅσα τα $\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m$ εἶναι Γ.Α.

- Για $m=1$: τὸ \vec{x}_1 εἶναι Γ.Α ὅσοι εἶναι μη-μηδενικό ω ἰδιοδιανύσμα.

- Επαγωγικὴ υπόθεση: $m-1$ τὸ πλῆθος ἰδιοδιανύσματα τοῦ f , τα τα οποία αντιστοιχοῦν σε διαφορετικὲς ἰδιότητες εἶναι Γ.Α

Γενικὴ Περίπτωση: Ἐστω ὅσα $k_1 \vec{x}_1 + k_2 \vec{x}_2 + \dots + k_m \vec{x}_m = \vec{0}$ ①

Τότε $f(k_1 \vec{x}_1 + k_2 \vec{x}_2 + \dots + k_m \vec{x}_m) = \vec{0} \Rightarrow$

$\Rightarrow k_1 f(\vec{x}_1) + k_2 f(\vec{x}_2) + \dots + k_m f(\vec{x}_m) = \vec{0} \Rightarrow$

$\Rightarrow k_1 \lambda_1 \vec{x}_1 + k_2 \lambda_2 \vec{x}_2 + \dots + k_m \lambda_m \vec{x}_m = \vec{0}$ ②

Πολλαπλασιάζουμε τὴν ① με λ_1 : $k_1 \lambda_1 \vec{x}_1 + k_2 \lambda_1 \vec{x}_2 + \dots + k_m \lambda_1 \vec{x}_m = \vec{0}$ ③

② - ③: $k_2(\lambda_2 - \lambda_1) \vec{x}_2 + \dots + k_m(\lambda_m - \lambda_1) \vec{x}_m = \vec{0}$

Ἀπὸ τὴν επαγωγικὴν υπόθεση $\Rightarrow k_2(\lambda_2 - \lambda_1) = \dots = k_m(\lambda_m - \lambda_1) = 0$

Ἐπειδὴ $\lambda_i \neq \lambda_j, 1 \leq i, j \leq m$ θα εἴχουμε $\lambda_i - \lambda_1 \neq 0, \forall i=2, \dots, m$

καὶ ὅρα $k_2 = \dots = k_m = 0$.

Τότε ἀπὸ τὴν ①: $k_1 \vec{x}_1 = \vec{0}$. Ἐπειδὴ τὸ $\vec{x}_1 \neq \vec{0}$ ω ἰδιοδιανύσμα ἔπεται ὅτι $k_1 = 0$.

Ἀρα $k_i = 0, 1 \leq i \leq m$ καὶ ὅρα τα $\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m$ εἶναι Γ.Α

Πρόταση Έστω $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_m$ ανα δύο διαφορετικές ιδιοτιμές του f . Τότε το άθροισμα $V(\lambda_1) + V(\lambda_2) + \dots + V(\lambda_m)$ είναι εμπί

Απόδειξη: Αρκεί να δείξει ότι $\vec{x}_1 + \vec{x}_2 + \dots + \vec{x}_m = \vec{0}$ όπου $x_i \in V(\lambda_i)$, $1 \leq i \leq m$, τότε $\vec{x}_i = \vec{0}$, $\forall i = 1, 2, \dots, m$. Αν κάποια από τα διανύσματα $\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m$ είναι $\neq \vec{0}$ τότε αυτά θα είναι ιδιοδιανύσματα του f , τα οποία θα αντιστοιχούν σε διαφορετικές ιδιοτιμές. Τότε από την παραπάνω πρόταση αυτά τα διανύσματα θα είναι Γ.Α και αυτό είναι άτοπο, άρα έχουμε άθροισμα ίσο με $\vec{0}$. Άρα όλα τα $\vec{x}_i = \vec{0}$.

- Έστω λ ιδιοτιμή του f . Τότε λ ρίζα του $P_f(t)$.
- Η αλγεβρική πολλαπλότητα της λ ορίζεται να είναι η πολλαπλότητα της λ ως ρίζα του χαρακτηριστικού πολυωνύμου.
 - Η γεωμετρική πολλαπλότητα της λ ορίζεται να είναι η διάσταση $\dim_{\mathbb{K}} V(\lambda)$

Πρόταση: Για κάθε ιδιοτιμή λ του f :
 $1 \leq \dim_{\mathbb{K}} V(\lambda) \leq S := \text{αλγεβρική πολλαπλότητα της } \lambda$.

Απόδειξη: Επειδή $V(\lambda) \neq \{\vec{0}\}$ έπεται ότι $\exists \vec{0} \neq \vec{x} \in V(\lambda) \Rightarrow \Rightarrow \dim_{\mathbb{K}} V(\lambda) \geq 1$.

Έστω $\dim_{\mathbb{K}} V(\lambda) = m$ και έστω $\{\vec{e}_1, \dots, \vec{e}_m\}$ βάση του $V(\lambda)$, τότε επεκτείνουμε τη βάση $\{\vec{e}_1, \dots, \vec{e}_m\}$ του $V(\lambda)$ σε μια βάση του

$$E : \beta = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_m, \vec{e}_{m+1}, \dots, \vec{e}_n\}$$

$$f(\vec{e}_1) = \lambda \vec{e}_1 + 0 \vec{e}_2 + \dots + 0 \vec{e}_m + 0 \vec{e}_{m+1} + \dots + 0 \vec{e}_n$$

$$f(\vec{e}_2) = 0 \vec{e}_1 + \lambda \vec{e}_2 + \dots + 0 \vec{e}_m + 0 \vec{e}_{m+1} + \dots + 0 \vec{e}_n$$

$$\vdots$$

$$f(\vec{e}_m) = 0 \vec{e}_1 + 0 \vec{e}_2 + \dots + \lambda \vec{e}_m + 0 \vec{e}_{m+1} + \dots + 0 \vec{e}_n$$

$$f(\vec{e}_{m+1}) = a_{1,m+1} \vec{e}_1 + \dots + a_{m,m+1} \vec{e}_m + a_{m+1,m+1} \vec{e}_{m+1} + \dots + a_{n,m+1} \vec{e}_n$$

$$\vdots$$

$$f(\vec{e}_n) = a_{1n} \vec{e}_1 + \dots + a_{mn} \vec{e}_m + a_{m+1,n} \vec{e}_{m+1} + \dots + a_{nn} \vec{e}_n$$

$$A = M_{\beta}^{\beta}(f) = \begin{pmatrix} \lambda & 0 & \dots & 0 & a_{1,m+1} & \dots & a_{1n} \\ 0 & \lambda & \dots & 0 & a_{2,m+1} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \textcircled{B} & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda & a_{m,m+1} & \dots & a_{mn} \\ \hline 0 & 0 & \dots & 0 & a_{m+1,m+1} & \dots & a_{m+1n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \textcircled{\Gamma} & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & a_{n,m+1} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

$$P_f(t) = (\lambda - t)^m |\Gamma - tI_{n-m}|$$

Θετούμε $Q(t) = |\Gamma - tI_{n-m}|$ και τότε το $Q(t)$ πολυώνυμο βαθμού $n-m$ και τότε $Q(t) = (\lambda - t)^p R(t)$ όπου $p \geq 0$ και $(\lambda - t) \nmid R(t)$

Σημαντική ιδιότητα διαγωνοποίησης πινάκων: Υπολογισμός m -αδής δύναμης πίνακα. Αν A : διαγωνοποιήσιμο \Rightarrow Γαυαοστρεφής πίνακας P :

$$P: P^{-1}AP = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} \Rightarrow A = P \begin{pmatrix} \lambda_1 & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} P^{-1} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow A^m = P \begin{pmatrix} \lambda_1^m & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n^m \end{pmatrix} P^{-1}$$

Παράδειγμα $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$, $f(x,y,z) = (x+y+2z, -x+2y+z, y+3z)$
 $\beta = \{ \vec{e}_1 = (1,0,0), \vec{e}_2 = (0,1,0), \vec{e}_3 = (0,0,1) \}$ κανονική βάση του \mathbb{R}^3

$$A = M_{\beta}^{\beta}(f) = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ -1 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & 3 \end{pmatrix}$$

$$\text{Τότε: } P_f(t) = |A - tI_3| = \begin{vmatrix} 1-t & 1 & 2 \\ -1 & 2-t & 1 \\ 0 & 1 & 3-t \end{vmatrix} =$$

$$\begin{aligned}
 &= (1-t)((2-t)(3-t)-1) + (3-t-2) = \\
 &= (1-t)((2-t)(3-t)-1) + (1-t) = \\
 &= (1-t)(2-t)(3-t)
 \end{aligned}$$

Αρα ιδιοτιμές του f είναι: $\left\{ \begin{array}{l} \lambda_1 = 1 \text{ πολ/τας } 1 \\ \lambda_2 = 2 \text{ πολ/τας } 1 \\ \lambda_3 = 3 \text{ πολ/τας } 1 \end{array} \right.$

Τότε το άθροισμα $V(1) + V(2) + V(3)$ είναι ευθύ \Rightarrow
 $\Rightarrow \dim_{\mathbb{R}}(V(1) + V(2) + V(3)) = \dim_{\mathbb{R}} V(1) + \dim_{\mathbb{R}} V(2) + \dim_{\mathbb{R}} V(3) =$
 $= 1 + 1 + 1 = 3$

Αρα $\mathbb{R}^3 = V(1) \oplus V(2) \oplus V(3)$

Αν \vec{e}_i βάση του $V(i)$, $1 \leq i \leq 3$ τότε $\mathcal{e} = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \vec{e}_3\}$ βάση του \mathbb{R}^3
 και $M_{\mathcal{e}}^{\mathcal{e}}(f) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}$ και άρα \circ ενδομορφισμός f είναι
 διαγωνοποιήσιμος.